

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 8 maj 1996 *

I mål T-19/95,

Adia interim SA, bolag bildat enligt belgisk rätt, med säte i Bryssel, företrätt av advokaterna Vincent Thiry, Liège, Christian Jacobs, Bremen, Hans Joachim Prieß och Klaus Heinemann, Köln, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Tom M. Gilliams, 47, Grand-rue,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiska rådgivarna Xénophon A. Yataganas och Hendrik van Lier, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Cómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte anta det anbud som sökanden hade avgett på grundval av anbudsinfordran nr 94/21/IX.

* Rättegångsspråk: franska.

C. 1, om tillhandahållande av extrapersonal, vilket hade sänts till sökanden den 5 december 1994, samt ogiltigförklaring av kommissionens beslut, vilket hade sänts till sökanden den 21 december 1994, att tilldela företagen Ecco, Gregg och Manpower det aktuella kontraktet,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 14 februari 1996,

följande

Dom

Bakgrund

För att säkerställa tillgången på extrapersonal sluter Europeiska gemenskapernas kommission periodvis ramavtal med företag, vilka ställer extrapersonal till förfogande, som den väljer på grundval av anbudsinfordran. Inför den nära förestående utgången av giltigheten av ramavtalen för år 1994 publicerade kommissionen i

Tillägget till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 13 juli 1994 (EGT S nr 132 s. 129) en anbudsinfordran för att få tillgång till extrapersonal (öppen anbudsinfordran nr 94/21/IX. C. 1) [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå]. Det framgår av punkt 2 i denna anbudsinfordran att kommissionen avsåg att sluta ramavtal med tre företag som tillhandahöll extrapersonal.

- 2 I punkt 15 i anbudsinfordran preciseras kriterierna för tilldelning av kontrakten på följande sätt:

”— täckning av de olika uppgifter som skall ombesörjas och av de språkliga kvalifikationer som krävs,

— organisation, efterföljande service, tillgänglighet,

— pris.”

- 3 Beräkningen av priset skulle ske enligt instruktioner som hade fastställts i kontraktshandlingarna. Med utgångspunkt i de referensersättningar som kommissionen hade angett skulle anbudsgivarna, för varje slag av tjänst, ange nettotimlönen, bruttotimlönen och timtaxan för fakturering. Detta utgjorde anbudets pris.
- 4 Timlönerna netto och brutto skulle anges i belgiska francs och taxan för fakturering i ecu. Bruttotimlönen har erhållits genom att på nettotimlönen tillämpa relevanta belgiska socialrättsliga och skatterättsliga bestämmelser. För att omvandla bruttotimlönen till taxan för fakturering skulle anbudsgivarna fastställa en koefficient som omfattade samtliga deras kostnader, deras vinstmarginaler och en omräkningssats för belgiska franc till ecu.

- 5 Sökandebolaget har som enda syfte att ställa extrapersonal till förfogande. Det är i målet ostridigt dels att sökanden vid tiden för de omtvistade förhållandena var den huvudsakliga leverantören av extrapersonal till kommissionen, dels att sökanden alltid har uppfyllt sina avtal med kommissionen.
- 6 Sökanden avgav den 30 augusti 1994 ett anbud som svar på anbudsinfordran nr 94/21/IX. C. 1. Parterna är ense om att detta anbud innehöll ett genomgående räknefel.
- 7 Anbuden öppnades den 6 oktober 1994. För att utvärdera de anbud som uppfyllde de formella kraven och urvalskriterierna tilldelade urvalskommittén 30 poäng för kriteriet täckning av uppgifter och språkliga krav, 30 poäng för kriteriet organisation, efterföljande service och tillgänglighet, samt 40 poäng för kriteriet pris.
- 8 Det framgår av bilaga 7 d till urvalskommitténs protokoll, i vilken bedömningen av de tre tilldelningskriterierna sammanfattades, att sökanden befann sig på andra plats med 48 poäng av 60, efter att dels kriteriet för täckning av uppgifter och språkliga krav, dels kriteriet för organisation, efterföljande service och tillgänglighet hade bedömts.
- 9 Vid bedömningen av priskriteriet hade urvalskommittén använt sig av följande formel: den tilldelade det anbud som hade det lägsta priset maximalt poängtal (40) och drog därefter för övriga anbud av 5 poäng enligt den marginal med vilken de översteg det lägsta anbudet. På så sätt erhöll de anbud som var upp till 5 procent dyrare än det lägsta anbudet, 35 poäng, de som var mellan 5 och 10 procent dyrare, 30 poäng, de som var mellan 10 och 15 procent dyrare, 25 poäng och så vidare ända ner till ett minimum av 10 poäng. Eftersom de priser som sökanden hade angett översteg det lägsta anbudet med 50 procent tilldelades sökandens anbud endast 10 poäng för kriteriet pris, vilket ledde till att detta anbud föll från andra till tionde plats.

- 10 De tre anbud som kommissionen antog hade erhållit 73 respektive 74 poäng. Sökandens anbud hade erhållit 58 poäng (28 för kriteriet täckning av uppgifter och språkliga krav, 20 för kriteriet organisation, efterföljande service och tillgänglighet samt 10 för kriteriet pris).
- 11 Det har inte bestritts att urvalskommittén kände till att det förekom ett räknefel i sökandens anbud. I protokoll av den 3 november 1994 har kommittén anmärkt att "anbudet från Adia, den nuvarande huvudsakliga uppdragstagaren, har erhållit en låg poängsumma, eftersom taxan för fakturering skiljer sig alltför mycket från genomsnittet för de andra anbuden. Den skillnad, vilken överstiger 50 procent, som hade konstaterats i Adias anbud beror på ett genomgående räknefel vad gäller beräkning av taxan för fakturering på grundval av bruttotimlönen".
- 12 I skrivelse av den 5 december 1994 informerade kommissionen på följande sätt sökanden om att dess anbud hade avslagits:

"Ni har önskat delta i det i rubriken angivna anbudsförfarandet och jag tackar Er för detta. Jag beklagar att jag måste underrätta Er om att efter en noggrann och jämförande undersökning av anbuden och ett förberedande yttrande från den konsultativa kommittén för inköp och upphandling — konsultativa kommittén — har kommissionen kommit fram till att den inte kan anta Ert anbud."

- 13 I skrivelse av den 9 december 1994 begärde sökanden att få veta skälen för avslaget.

- 14 I skrivelse av den 21 december 1994 besvarade kommissionen denna begäran om motivering på följande sätt:

”Jag bekräftar härmed att jag har mottagit Er skrivelse av den 9 december 1994 i vilken Ni har begärt att få veta av vilka skäl Ert anbud har avslagits.

En beskrivning av det förfarande som har tillämpats av kommittén för urval av anbuden följer nedan.

1. Kommittén har analyserat varje anbud på samma sätt utan diskriminering. Denna princip innebär exempelvis att den omständigheten att någon redan har slutit avtal med kommissionen inte utgör någon fördel i förhållande till övriga anbudsgivare.

2. Som har angetts i kontraktshandlingarna skulle bara tre anbud antas i stället för som tidigare sex.

3. Inom fristen har det inkommit tjugotvå anbud, av vilka kommittén för anbudsöppning har förklarat två vara felaktigt utformade.

4. Av de tjugo anbud som var riktigt utformade uppfyllde två inte de villkor för upphandlingen som hade angivits i punkt 6 i kontraktshandlingarna.

5. Av de arton anbud som uppfyllde villkoren för att få delta i upphandlingen uppfyllde sex inte alla de urvalskriterier som hade angivits i punkt 7 i kontraktshandlingarna.

6. De tolv anbud, bland annat det som Ert företag avgivit, har därefter bedömts på grundval av de tre tilldelningskriterier som angivits i punkt 8 i kontraktshandlingarna, nämligen:

— täckning av de olika uppgifterna och de språkliga kraven,

— organisation, efterföljande service och tillgänglighet,

— pris.

7. På grundval av denna bedömning har urvalskommittén ansett att de anbud som erhållit flest poäng var de ekonomiskt mest fördelaktiga. Dessa hade avgetts av företagen Ecco, Gregg och Manpower.

Det är således en strikt tillämpning av den fria konkurrensen som har lett till resultatet att det i denna upphandling inte har varit möjligt att anta Ert företags anbud. Resultatet innebär inte på något sätt något ifrågasättande av att kommissionen har varit nöjd med det arbete som Ert företag har utfört inom ramen för tidigare kontrakt.”

Förfarandet och parternas yrkanden

- 15 Det är mot denna bakgrund som sökanden, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 februari 1995, har väckt talan i målet.
- 16 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte anta det anbud som sökanden hade avgett på grundval av anbudsinfordran nr 94/21/IX. C. 1, vilket hade sänts till sökanden den 5 december 1994,
  - ogiltigförklara kommissionens beslut att tilldela företagen Ecco, Gregg och Manpower det kontrakt som avsågs i anbudsinfordran nr 94/21/IX. C. 1, vilket hade sänts till sökanden den 21 december 1994,
  - förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.
- 17 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogilla talan vad gäller de två grunder som har anförts först samt avvisa talan vad gäller den tredje grunden,
  - i andra hand ogilla talan vad gäller alla tre grunderna,
  - förplikta sökanden att betala rättegångskostnaderna.

Talan om ogiltigförklaring

- 18 Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sin talan. De två första grunderna, vilka har anförts i ansökan, avser dels överträdelse av motiveringsskyldigheten, dels överträdelse av likabehandlingsprincipen och ett uppenbart bedömningsfel. Den tredje grunden, vilken har anförts i repliken, avser överträdelse av principen om god förvaltning, väsentliga formföreskrifter och av artikel 99 h 2 i kommissionens förordning (Euratom/EKSG/EG) nr 3418/93 av den 9 december 1993 om närmare bestämmelser för genomförandet av vissa bestämmelser i budgetförordningen av den 21 december 1977 (EGT nr L 315, s. 1, nedan kallad förordning nr 3418/93).

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

- 19 Kommissionen har bestritt att den tredje grunden kan prövas, då den har anförts först i samband med repliken och den inte har föranletts av omständigheter som har framkommit först under förfarandet.
- 20 Sökanden har gjort gällande att den tredje grunden avser "omständigheter som förekommit i svaromålet och i bilagorna till detta".

Förstainstansrättens bedömning

- 21 Förstainstansrätten erinrar om att enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av

rättsliga eller faktiska omständigheter som har framkommit först under förfarandet.

22 Det har visat sig att den tredje grunden kan delas upp i två delar. I den första delen har sökanden gjort gällande att den anbudsinfordran som har publicerats i Tillägget till den officiella tidningen innebär en överträdelse av artikel 99 i förordning nr 3418/93, eftersom den inte innehåller huvuddelen av de uppgifter som skall lämnas enligt denna bestämmelse. I den andra delen har sökanden gjort gällande att artikel 99 h 2 i förordning nr 3418/93, med ett beaktande av principen om god förvaltning, innebär att kommissionen var skyldig att ta kontakt med sökanden för att förtydliga anbudets ordalydelse.

23 Vad gäller den första delen av denna grund konstaterar förstainstansrätten att sökanden har haft möjlighet att före talans väckande underrätta sig om såväl den anbudsinfordran som sökanden besvarat som om förordning nr 3418/93, vilken publicerades i den officiella tidningen den 16 december 1993 (EGT nr L 315). Av detta följer att denna första del inte har föranletts av omständigheter som framkommit under förfarandet i den mening som avses i artikel 48.2 i rättegångsreglerna och att den därför inte kan tas upp till prövning.

24 Vad gäller den andra delen av denna grund anser förstainstansrätten att den måste kunna tas upp till prövning, eftersom den avser en relevant faktisk omständighet som framkommit under förfarandets gång, nämligen det förhållandet att urvalskommittén hade upptäckt ett genomgående räknfel i sökandens anbud. Likväl avser förstainstansrätten att pröva denna andra del tillsammans med den andra grunden, eftersom sökanden i denna del endast har upprepat vad som redan anförts i den andra grunden.

Målet i sak

Den första grunden, vilken avser överträdelse av motiveringsskyldigheten

— Parternas argument

- 25 Sökanden har i första hand hävdad att en anbudsgivare som har deltagit i ett förfarande för offentlig upphandling som anordnats av en gemenskapsinstitution har rätt att, samtidigt som den blir underrättad om avslagsbeslutet, av denna institution bli informerad om varför anbudet har avslagits. Sökanden anser att denna skyldighet följer direkt av artikel 190 i EG-fördraget och att förstainstansrätten därför inte skall tillämpa artikel 12.1 i rådets direktiv nr 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena för offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1, nedan kallat direktiv 92/50) [vid översättningen har ingen svensk version funnits att tillgå], jämförd med artikel 126 i förordning nr 3418/93, om dessa bestämmelser skulle innebära att gemenskapens institutioner skulle ha rätt att motivera sina beslut i efterhand.
- 26 Sökanden anser att det av det ovanstående framgår att förstainstansrätten, vid bedömningen av om kommissionen har fullgjort sin motiveringsskyldighet, endast skall beakta den motivering som har lämnats i skrivelsen av den 5 december 1994 och inte den som förekommer i skrivelsen av den 21 december 1994, vilken enligt sökanden har kommit för sent. Eftersom det inte har bestritts att skrivelsen av den 5 december 1994 helt saknar motivering, anser sökanden att förstainstansrätten inte kan komma till en annan slutsats än att artikel 190 i fördraget har överträtts.
- 27 I andra hand och under alla omständigheter har sökanden gjort gällande att den motivering som förekommer i skrivelsen av den 21 december 1994 måste anses vara otillräcklig, eftersom den inte visar av vilka skäl sökandens anbud har avslagits. Sökanden anser att skrivelsen av den 21 december 1994 endast grundas på en allmän hänvisning till de "ekonomiskt mer fördelaktiga" anbuden från de tre antagna företagen, trots att anbudsinfordran och kontraktshandlingarna innehåller tre väl avgränsade kriterier för tilldelning av kontraktet.

28 Kommissionen har svarat att enligt artikel 12.1 i direktiv 92/50 är det tillräckligt att kommissionen lämnar ett motiverat beslut endast till de anbudsgivare som har fått avslag och som uttryckligen begärt ett sådant beslut. Kommissionen anser att denna bestämmelse är tillämplig i detta fall på grundval av artikel 126 i förordning nr 3418/93, enligt vilken rådets direktiv om offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten, leveranser och tjänster är tillämplig när institutionerna ingår avtal, om beloppen är lika stora eller större än de belopp som anges i dessa direktiv.

29 Kommissionen anser följaktligen att det är tillräckligt att endast skrivelsen av den 21 december 1994 innehåller en motivering av avslaget på sökandens anbud samt att denna skrivelse faktiskt innehåller en vederbörlig motivering av det omtvistade beslutet genom att det förfarande som har följts beskrivs samt de tillämpade kriterierna och namnen på de anbudsgivare vars anbud har antagits anges.

— Förstainstansrättens bedömning

30 Det är lämpligt att inledningsvis avgöra vilken skyldighet att motivera som institutionerna har gentemot de anbudsgivare som har fått avslag i gemenskapernas förfaranden för offentlig upphandling.

31 I detta avseende erinrar förstainstansrätten om att direktiv 92/50 är tillämpligt i detta fall med stöd av artikel 126 i förordning nr 3418/93, eftersom värdet för den offentliga upphandlingen i fråga översteg det belopp som angetts i artikel 7.1 i detta direktiv. Det följer emellertid av artikel 12.1 i direktiv 92/50 att den berörda institutionen har uppfyllt sin skyldighet om att den först omedelbart underrättar de anbudsgivare som har fått avslag om avslaget på deras anbud genom ett meddelande utan motivering och sedan, till de anbudsgivare som uttryckligen begär det, lämnar en motivering av det enskilda beslutet inom femton dagar.

- 32 Förstainstansrätten anser att detta förfarings sätt står i överensstämmelse med syftet med den skyldighet att motivera som föreskrivs i artikel 190 i fördraget och som innebär att det på ett klart och otvetydigt sätt skall framgå hur beslutsfattaren har resonerat, dels för att de som berörs av rättsakten skall få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden, dels för att domstolarna skall kunna utöva sin kontroll (förstainstansrättens dom av den 14 juli 1995, *Koyo Seiko mot rådet*, T-166/94, REG s. II-2129, punkt 103).
- 33 I detta sammanhang skall det erinras om att den omständigheten att de berörda anbudsgivarna inte har fått något motiverat beslut, förrän som ett svar på deras uttryckliga begäran, inte på något sätt inskränker deras möjlighet att göra sin rätt gällande inför förstainstansrätten. Den frist för att väcka talan som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget börjar nämligen inte löpa förrän klaganden har delgetts det motiverade beslutet, under förutsättning att denne har begärt att få ett motiverat beslut inom en rimlig frist från det att han har fått kännedom om avslaget på anbudet (se förstainstansrättens domar av den 19 maj 1994, *Consortio gruppo di azione locale "Murgia Messapica" mot kommissionen*, T-465/93, Rec. s. II-361, punkt 29, samt av den 7 mars 1995, *Socurte m. fl. mot kommissionen*, T-432/93, T-433/93 och T-434/93, REG s. II-503, punkt 49).
- 34 Förstainstansrätten finner därför att det, för att avgöra om kommissionen har uppfyllt sin motiveringsskyldighet, är nödvändigt att undersöka skrivelsen av den 21 december 1994, vilken har sänts till sökanden på dennes uttryckliga begäran om att få en individuell förklaring av beslutet.
- 35 I detta avseende framgår det av skrivelsen att kommissionen har lämnat en tillräckligt detaljerad motivering av beslutet att avslå det omtvistade anbudet, eftersom det innehåller en bekräftelse av att anbudet har uppfyllt samtliga formella villkor för förfarandet, men att det, vid en tillämpning av de tre upphandlingskriterierna, har bedömts vara mindre ekonomiskt fördelaktigt än de anbud som lämnats av Ecco, Gregg och Manpower.

- 36 Att denna motivering har varit tillräcklig vinner stöd av den omständigheten att sökanden har bekräftat vid förhandlingen denne, när dennes anbud avslogs i december 1994, omedelbart kunde förstå vad som var skälet till avslaget, nämligen att det hade förekommit ett genomgående fel i beräkningen av priset.
- 37 Av det ovanstående följer att den första grunden avseende överträdelse av motiveringskyldigheten skall förkastas.

Den andra grunden och den tredje grunden, vilka förenats och vilka avser överträdelse av likabehandlingsprincipen, principen om god förvaltning eller artikel 99 h 2 i förordning nr 3418/93 samt att det förekommit en uppenbar felbedömning

— Parternas argument

- 38 Sökanden har till stöd för denna grund anfört två olika argument. Inledningsvis har sökanden gjort gällande att kommissionen, för att efterleva likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltning, var skyldig att antingen själv korrigera det fel som den hade upptäckt eller att kontakta sökanden för att låta denne korrigera felet. I detta sammanhang har sökanden anfört att det av de handlingar som kommissionen har inkommit med under förfarandet framgår att på grundval av en riktig tillämpning av formeln "timtaxa för fakturering = bruttotimlönerna x 2,16: 39,5", skulle sökanden åtminstone ha hamnat på delad tredje plats vid en jämförelse. Sökanden har vidare riktat förstainstansrättens uppmärksamhet på lydelsen av artikel 99 h i förordning nr 3418/93, som enligt sökandens uppfattning bekräftar att en upphandlande institution kan ta kontakt med anbudsgivaren för att korrigera uppenbara fel i sak. Slutligen har sökanden under förhandlingen åberopat artikel 37 i direktiv 92/50, av vilken det följer att en upphandlande myndighet inte kan avslå ett anbud som förefaller vara onormalt lågt utan att skriftligen ha begärt att anbudets sammansättning preciseras. Sökanden har i övrigt tillagt att kommissionen har gjort en uppenbar felbedömning vid tilldelningen av poäng för tillgänglighet och efterföljande service i förhållande till de poäng som har givits företaget Ecco under dessa rubriker.

- 39 Kommissionen har allra först svarat att det i sig skulle ha utgjort en överträdelse av likabehandlingsprincipen att korrigera sökandens anbud. Kommissionen anser att rättelser i sak endast kan göras under förutsättning att de inte har någon diskriminerande verkan. Med hänsyn till den centrala betydelse som anbudets pris har vid bedömningen av anbudet, skulle varje korrigerings av sökandens anbud eller varje anmodan att inkomma med ett nytt anbud, med nödvändighet ha inneburit en överträdelse av likabehandlingsprincipen.
- 40 I den mån sökanden har ifrågasatt den bedömning som urvalskommittén har gjort angående tillgänglighet och efterföljande service har kommissionen svarat att sökanden inte inom ramen för en tvist om lagenligheten kan få till stånd en ändring i sak av den upphandlande myndighetens bedömning.

— Förstainstansrättens bedömning

- 41 Det har inte bestritts att ett "genomgående räknefel vad gäller beräkning av taxan för fakturering på grundval av bruttotimlönen" har förekommit och att kommissionen har upptäckt detta vid mötet med urvalskommittén (se ovan punkt 11).
- 42 Sökanden har hävdats att det, med beaktande av denna omständighet, måste anses att kommissionen har överträtt likabehandlingsprincipen när den underlåtit att ta kontakt med sökanden, genom att den inte har bedömt det verkliga värdet av samtliga de anbud som inkommit, utan har jämfört det som den visste felaktiga värdet för sökandens anbud med de verkliga värdena för övriga anbud. Sökanden har tillagt att kommissionen samtidigt har överträtt principen om god förvaltning och artikel 99 h 2 i förordning nr 3418/93.
- 43 I detta avseende skall det erinras om att enligt artikel 99 h 2 i förordning nr 3418/93 är varje kontakt mellan institutionen och anbudsgivaren förbjuden efter

anbudsöppningen, utom i vissa undantagsfall, nämligen "om ett anbud har gett anledning till klargöranden, eller om uppenbara skrivfel i anbudet måste korrigeras". I dessa fall kan institutionen ta kontakt med en anbudsgivare.

- 44 Förstainstansrätten anser att det framgår av själva lydelsen av denna bestämmelse att den innebär att institutionerna endast i de angivna undantagsfallen ges en möjlighet att ta kontakt med anbudsgivarna. Av detta följer att bestämmelsen inte kan tolkas på så sätt att den innebär att institutionerna har en skyldighet att ta kontakt med anbudsgivarna.
- 45 Det skall vidare prövas om denna valfrihet likväl i detta fall, med hänsyn till de rättsprinciper av högre rang som sökanden har åberopat (se ovan punkt 42), skulle ha kunnat ge upphov till en skyldighet för kommissionen, på grund av att räknefelet i detta fall skulle ha varit särskilt uppenbart.
- 46 I detta avseende anser förstainstansrätten att det är tillräckligt att konstatera att det genomgående räknefelet i fråga inte har varit särskilt uppenbart. Även om urvalskommittén har haft möjlighet att upptäcka räknefelet "vad gäller beräkning av taxan för fakturering på grundval av bruttotimlönen" (se ovan punkt 11), har den inte därmed endast på grundval av sökandens anbud kunnat bedöma om det, som sökanden påstår vid förstainstansrätten, har rört sig om räknefel som har begåtts vid tillämpningen av den formel som sökanden har lagt fram, om det varit fråga om ett fel vid fastställelsen av en koefficient för omvandling av bruttotimlönen till den taxa för fakturering som enligt kontraktshandlingarna omfattade samtliga kostnader, vinstmarginaler och en omräkningssats för belgiska francs till ecu (se ovan punkt 4), eller slutligen om det bara har varit fråga om ett enkelt skrivfel.
- 47 Av detta följer att även om urvalskommittén har upptäckt att det har förekommit ett genomgående räknefel, har den inte kunnat avgöra detta räknefels karaktär eller

exakt vad som varit dess direkta orsak. Under dessa omständigheter skulle varje kontakt som kommissionen hade tagit med sökanden — för att tillsammans med denne undersöka det genomgående räknefelets karaktär och exakta orsaker — ha inneburit en risk för en anpassning av andra omständigheter som beaktats vid fastställandet av priset för anbudet, särskilt de som rörde beräkningen av koefficienten för vinstmarginalen. Detta skulle, tvärtemot vad sökanden har hävdad, ha inneburit att likabehandlingsprincipen överträdde till nackdel för övriga anbudsgivare, vilka precis som sökanden har samma skyldighet att vara noggranna vid avfattningen av anbudet.

- 48 Förstainstansrätten anmärker vidare att sökanden varken har visat eller ens har påstått att kommissionen, inom ramen för det omtvistade förfarandet, har tagit kontakt med andra anbudsgivare som befann sig i en situation som motsvarade sökandens, för att korrigera eventuella fel i deras anbud eller för att införskaffa kompletterande upplysningar. I detta avseende påpekar förstainstansrätten att det av bilaga 7 d och 9 i rapporten till konsultativa kommittén framgår att urvalskommittén som kriterium vid värderingen har beaktat anbudens klarhet och precision, och att den har gett vissa anbud ett lägre värde på grund av att de har brustit i precision i fråga om kvaliteten i de tjänster som anbudsgivaren åtog sig att utföra. Om dessa anbudsgivare befann sig i en situation som var jämförbar med sökandens i den mån de hade kunnat öka värdet av sina anbud om kommissionen hade tagit kontakt med dem för att få klargöranden, kan förstainstansrätten konstatera att rapporten till konsultativa kommittén och de inlagor som har bifogats denna inte visar att kommissionen tagit någon kontakt med anbudsgivarna, utan att kommissionen strikt har tillämpat villkoren för upphandlingen.
- 49 Slutligen anser förstainstansrätten att kommissionen inte har begått något uppenbart fel vid bedömningen av sökandens organisationsförmåga. Det skall nämligen erinras om att kommissionen har ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om vad som skall beaktas vid ett beslut att sluta avtal efter anbudsfordran och att förstainstansrättens prövning måste inskränka sig till att avse allvarliga och uppenbara fel (domstolens dom av den 23 november 1978, *Agence européenne d'interims mot kommissionen*, 56/77, Rec. s. 2215, punkt 20). I detta fall finner förstainstansrätten, beträffande det värde som har åsatts sökandens anbud i fråga om efterföljande service, att det inte har bestritts att sökandens anbud, till skillnad från anbudet från företaget Ecco, inte innehöll några uppgifter om kvaliteten på den efterföljande service som sökanden åtog sig att utföra. Kom-

missionen har således inte begått något uppenbart fel när den tilldelade Ecco tre poäng mer än sökanden för efterföljande service. Vad gäller det värde som sökanden har tilldelats för tillgänglighet har sökanden, till skillnad från företaget Ecco, inte åtagit sig att ha någon ständig "kontaktperson" i kommissionens lokaler. Kommissionen har således inte begått något uppenbart fel när den tilldelade Ecco två poäng mer än sökanden för tillgänglighet.

50 Dessutom måste förstainstansrätten erinra om att artikel 37 första och andra styckena i direktiv 92/50 — enligt vilken den upphandlande myndigheten är skyldig att kontrollera att villkoren för anbudet inte beror på besparingar i samband med utförandet, de tekniska lösningar som har använts, att anbudsgivaren har särskilt goda förutsättningar för att utföra tjänsterna eller har ett väldigt speciellt projekt — avser det fallet att ett anbud förefaller onormalt lågt, medan det i detta fall rör sig om ett anbud som är onormalt högt.

51 Av allt det ovanstående följer att kommissionen varken har överträtt likabehandlingsprincipen, principen om god förvaltning eller artikel 99 h 2 i förordning nr 3418/93 och inte heller begått något uppenbart bedömningsfel, samt att varken den andra eller den tredje grunden kan godtas.

52 Talan skall därför ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

53 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden är tappande part, skall han förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i överensstämmelse med kommissionens yrkande.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.**

Lenaerts

Lindh

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 maj 1996.

H. Jung

K. Lenaerts

Justitiesekreterare

Ordförande